

در رساله مجرب از امام صادق علیه السلام

اصول فقه (بحث چهارم - اصول عملیه)

صحیحہ دوم زرارہ

جلسہ ۴۶۰

استاد شفیعی

خلاصه بحث گذشته

مصنف در مقام بحث از حجیت استصحاب، پنج روایت را ذکر نمود.

مصنف: اگر چه در صحیحہ اول زرارہ مناقشات مطرح است، لکن بعد از نقض و ابرام به این نتیجه می‌رسیم که استدلال به این روایت بر حجیت مطلق استصحاب، صحیح است.

متن صحیحہ زرارہ

راوی سوال می‌کند: خونی به لباس اصابت کرد، پس جای آن را مشخص کردم، تا اینکه بشویم، وقت نماز شد و با همان لباس در حالی که فراموش کردم، نماز خواندم؟ حضرت علیه السلام فرمودند: نماز را اعاده کن و لباست را بشوی.

دلیل استصحاب

راوی سوال می‌کند: گمان کردم نجاستی به لباس اصابت کرده، بررسی کردم و چیزی نیافتم، اما بعد نماز آن را دیدم؟ امام علیه السلام فرمودند: نیازی به اعاده نیست، فقط لباست را بشوی. و در بیان علت این امر فرمودند: سزوار نیست یقین به طهارت، با شک نقض شود.

عدم وجوب بررسی عند الشک

آیا فحص و بحث از لباس مشکوک التنجس لازم است؟

امام علیه السلام فرمودند: از لحاظ شرعی، لزومی ندارد، اما فحص برای ازاله شک، اشکالی ندارد.

محل استدلال

کدام فراز از این صحیحه؛ محل استدلال به حجیت استصحاب است؟

مصنف: به دو فقره می‌توان استدلال کرد، بعضی سه فقره بیان کردند.

فراز اول: «لأنك كنت علی یقین...».

استدلال به فقره اول

در چه صورتی استدلال به فقره اول، صحیح است؟

بنا بر اینکه مراد از «یقین به طهارت» یقین مسبوق به حدوث شک در نجاست بوده باشد.

و احتمال اینکه مراد از آن، یقینی باشد که بعد از شک به نجاست و بعد از فحص حاصل شده، بعید

است.